

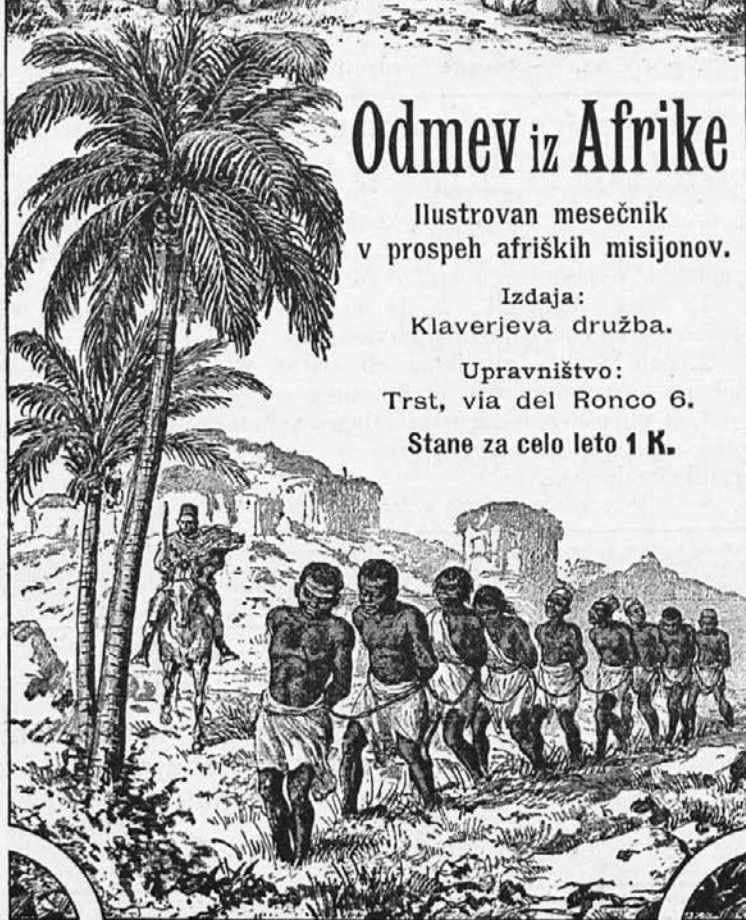
Odmev iz Afrike

Ilustrovan mesečnik
v prosep afriških misijonov.

Izdaja:
Klaverjeva družba.

Upravišтво:
Trst, via del Ronco 6.

Stane za celo leto 1 K.

Odmev iz Afrike, ilustrovan mesečnik v pro-
v oproščenje zamorskih sužnjev. Stane za celo leto 1 K.
Naroča se pod naslovom: Družba sv. Petra Klaverja, Trst,
via del Ronco 6. — Oddajalnica družbe sv. Petra Klaverja:

Ljubljana, Frančiškanske ulice 8, I. nadstr.

Ljubljanski naročniki lahko dobivajo list v zakristiji cerkve presv. Srca Jezusovega, kjer se
sprejemajo tudi novi naročniki.

Darovi se lahko pošiljajo tudi naravnost glavni voditeljici Klaverjeve družbe,
gospej grofici M. Tereziji Ledóchowski, Rim, via dell' Olmata, 16.

Vsebina številke meseca vlnofoka.

Nj. Svetost papež Pij X. in Nj. Vel. Menelik, Neguš
Etiopije (Konec). — Apostolska prefektura spodnja Cimbebazija.
(O. Nachtwey, O. M. J.) — Apostolska prefektura »Stenlijevi
slapi«. (O. Grison, mašnik Srca Jezusovega). — Kratka misi-
jonska poročila. — Slika: Skupina mladih Hova-katehistov.

Predprave in pooblastitve za duhovnike.

Da bi se tudi duhovščina v vedno večjem številu dejanski
udeleževala Klaverjevega podjetja, je prosila glavna voditeljica Klaver-
jeve družbe za vse duhovnike, ki so udje te družbe, pri Nj. svetosti
papežu Piju X. sledečih predprav in pooblastitev in jih je po pro-
pagandinem posredovanju tudi dobila:

1. Vsak duhovnik, ki je ud Klaverjeve družbe, ima trikrat
na teden osebno altarno predpravico;
2. pooblastitev, vernikom ob smrtni uri podeliti popolen od-
pustek po obrazu, splošno predpisanem od papeža Benedikta XIV.;
3. s papeževimi odpustki blagoslavljeni rožne vence, križce,
razpela, svetinje in manjše kipe in rožne vence blagoslavljeni z
Bigitinimi odpustki.

Propagandino pismo z dne 23. majnika 1905.

Pozor!

Cenjene čitatelje opozarjamo, da se podružnica
Klaverjeve družbe v Trstu ne nahaja zdaj več
via Fontanone 4, ampak

via del Ronco 6.

Sv. Peter Klaver, apostol zamorcev,
prosi za nje in za naše podjetje!

Odmev iz Afrike

Blagoslovljen po Piju X.

Upravišтво: TRST, via del Ronco 6.

Stane za celo leto 1 K.

Vsak prvi torek v mesecu daruje eden
vlč. misijonarjev v Afriki eno sv. mašo
za žive in mrtve ude.

Nj. Svetost papež Pij X. in Nj. Vel. Menelik, Neguš Etiopije.

(Konec.)

Iz posebne naklonjenosti do sv. Očeta je cesar ukazal, naj se znamenja tega reda izdelajo po najboljšem ondotnem domačem okusu, iz čistega, masivnega, na etiopskih tleh pridobljenega zlata. In ta velika skrbnost, s katero so kraljevi zlatarji izvrševali njegovo povelje, je zakrivila, da se je odgovor sv. Očetu tako zakasnil. Slove pa v prevodu takole:

Zmagoviti lev Judovega rodu, Menelik II., kralj kraljev etiopskih.

Ta poslanica je namenjena sv. Očetu papežu Piju X., najvišjemu poglavarju vseh očakov in škofov.

Naj izrazimo pozdrave Našega prijateljstva in Naše ljubezni!

Presveti Oče!

Pismo, ki ste mi ga pisali dne 18. mal. srpana 1906., je srečno dospelo do Mene. Ko se Mi je prebralo, se je vzbudil v Moji duši prijeten spomin na prijateljske vezi, ki so me vezale s Pijem IX. in Leonom XIII., in zelo zelo Me je vzradostila misel, da je hotela Vaša Svetost s tem pismom nanovo poživiti nekdanje blagohotne odnošaje. Zaraditega sem ves srečen, ko vidim, da Vaša Svetost, ki goji prijateljske odnošaje

z drugimi vladarji in oblastmi sveta, počesčuje Mene z isto milostjo. Sicer sem tudi Jaz nekdanj, vsled iste srčne čustvenosti, monsignorja Massaja in msgr. Taurina blagohotno obdaril in z dobrotami obsul.

Kar pa zadeva katoličane, ki živijo v Mojem cesarstvu, in za katere, presveti Oče, prosite Moje milosti, sprejmite tole v razjasnilo:

Za tiste, ki so se pregrešili proti postavam Mojega cesarstva, in ki so bili obtoženi krivic napram svojim sodržavljanom, ki so se jim tudi dokazale, ter so bili zato kaznovani, že vem, da Vaša svetost ne mara tratiti Svoje blagohotnosti.

Zastran drugih pa, ki so boljšega duha in vrednejši hvale, ki so ostali zvesti Moji volji ter spoštovali naše domače navade in običaje, Vas, presveti Oče, zagotavljam, da uživajo najlepši mir.

Da pa dam Vaši Svetosti, kar je Moja najiskrenejša želja, verodostojen dokaz resničnega prijateljstva, Vam pošiljam obenem s tem pismom red »etiopske zvezde« s trakom, najvišje odlikovanje Mojega cesarstva. Trdno se zanašam, da ju bo Vaša Svetost blagohotno sprejela.

Pisano v mestu Addis-Abbeba, dne 3. listopada leta odrešenja 1899. (12. list. 1906. nove štetve).

V izpopolnenje tega pisma in, da ugodim radovednim Vašim bralcem, podam še prevod diplome, ki je spremljala znake Sv. Očetu podeljenega reda.

Zmagoviti lev rodu Judovega, od Gospoda postavljen za kralja vseh kraljev etiopskih.

Vsem, ki bodo videli to pisanje, pozdrav!

Da posnemam izgled izvrstnih vladarjev, ki se ravnaajo po naukih prave modrosti, dobrega spoznanja pa plemenite pravičnosti in, svesti si visoke vladarske časti, čutijo srčno potrebo, da skazujejo čast hrabrim svojim vojniki, zvestim prijateljem, pa tudi vsem tistim, ki se odlikujejo po izrednih zaslugah — zato sem podelil tudi Jaz Nj. Svetosti papežu Piju X. »etiopsko zvezdo« s trakom, znak najvišje časti in najvišjega odlikovanja Svojega cesarstva, in s to-le diplomom pooblaščujem Nj. Svetost, da sme nositi ta red.

Pisano v mestu Addis Abbeba, dne 26. Teqemta leta odrešenja 1899. (5. listopada 1906. nove štetve).

H koncu tega že itak malo predolgega poročila bi še rad pristavil besedilo pisma, ki ga je poslal naš novi guverner v Hararu, kraljevič Dedjazmatche Yilma, sin in naslednik Ras Me Komena, sv. Očetu, da izrazi čustva svetega spoštovanja, ki ga ima do Nj. Svetosti..

Prevod se glasi takole:

To pismo naj prejmejo presveti rimski škof, papež Pij X.!

Od Dedjazmatche Yilme, najbolj ljubečega sinu Ras Me Komena, zelo spoštovanega spomina.

Presveti Oče!

Ker mi osebno ni mogoče priti do Vaše Svetosti, da poklonim Vaši Visokosti srčne pozdrave svoje udanosti in pobožnosti, jih pa izročim temu-le pismu, ki mi ga je narekovalo globoko notranje srčno nagnenje. Prav

za trdno se nadejam, da bote, presveti Oče, blagovolili tudi moje pismo počastiti s Svojo očetovsko dobrohotnostjo.

Dovolite torej, da smem poprašati po zdravju Vaše Svetosti pa izraziti svoje želje, naj bi se čvrsto ohranilo.

Jas se, hvala Bogu, prav dobro počutim in sem ves srečen, ker morem trditi, da živa zdaj naša dežela splošen mir.

Zlasti moram pa Vaši Svetosti brzo naznaniti, da je v naši Etiopiji lepo število takih, ki so bili silno veseli, ko je mogočni vladar*) Djanvi Vam, presveti Oče, s posebnim pismom podal udanostni izraz svojega prijateljstva.

Ta dogodek, ki nam kaže vzvišenega nadpastirja rimskega kot novega Idido, kralja miru — združenega z vladarjem Etiopije, kako obnavljata stare prijateljske vezi — nas ne spominja li, pravim, ta dogodek na res ganljiv način tistih srečnih preteklih časov, ko je daljna Etiopija hitela v Jeruzalem, da položi z zakladi tudi izraz svojega občudovanja k nogam modrega Idide (kralja miru)?

Tako sklepam, presveti Oče, svoje pismo ter prosim Boga, naj pomnoži leta Vašega življenja do skrajnega števila.

Dedjaz Yilma.

Pisano v mestu Harar, dne 28. Teza leta odrešenja 1899. (5. svečana 1907. nove štetve.)

Da bi dospelo Neguševo pismo in priloženo odlikovanje prav gotovo sv. Očetu v roke, sem oboje izročil preč. o. Mariji Bernhard, ravnatelju našega zavoda za gobovce v Hararu, ki je s tem prevzel nalogo, da ju prinese v Rim ter izroči sv. Očetu.

Naj bi le ti dokazi udanosti in spoštovanja tega vladarja in kraljeviča, ki sta sicer nekatoličana, ki pa vendar v osebi rimskega škofa spoznavata in spoštujeta poglavarja in očeta vseh kristjanov, naj bi pravim, ti dokazi pripravili sv. Očetu sladko tolažbo ravno v trenutkih, ko jih vidimo v tolikih bridkostih in težavah!

P. S. Kakor so pozneje časopisi že zdavnaj poročali, so Nj. Svetost papež Pij X. odposlanca Neguša Menelika, preč. o. Marijo Bernhard, J. M. C., sprejeli v slovesni avdienci, z vsemi ceremonijami, ki so predpisane za slične slučaje. Sprejem se je vršil v prestolni dvorani, kamor so se podali sv. Oče v spremstvu vseh svojih dvorjanov. Nj. Eminenca kardinal Gotti je bil navzoč kot prefekt Propagande (sv. kongregacije za razširjanje sv. vere). Pri izročitvi cesarjevega pisma in reda »Stella d' Etiopia« je navedel o. Bernhard sv. Očeta, na kar so Nj. Svetost odgovorili v ital. jeziku ter izrazili svoje veselje, da je Menelik tako dobrohotnega duha, pa da je njihov za korak prospeh katoliških misijonov dosegel pri mogočnem Negušu toliko vspeha.

Kakor čujemo govoriti, bodo poslali sv. Oče Meneliku drugo pismo, zraven pa krasnih slik iz mozaika iz tvornice S. Pietro.

*) kralj kraljev je naslov, ki se prideva le cesarju.

Apostolska prefektura spodnja Cimbebazija.

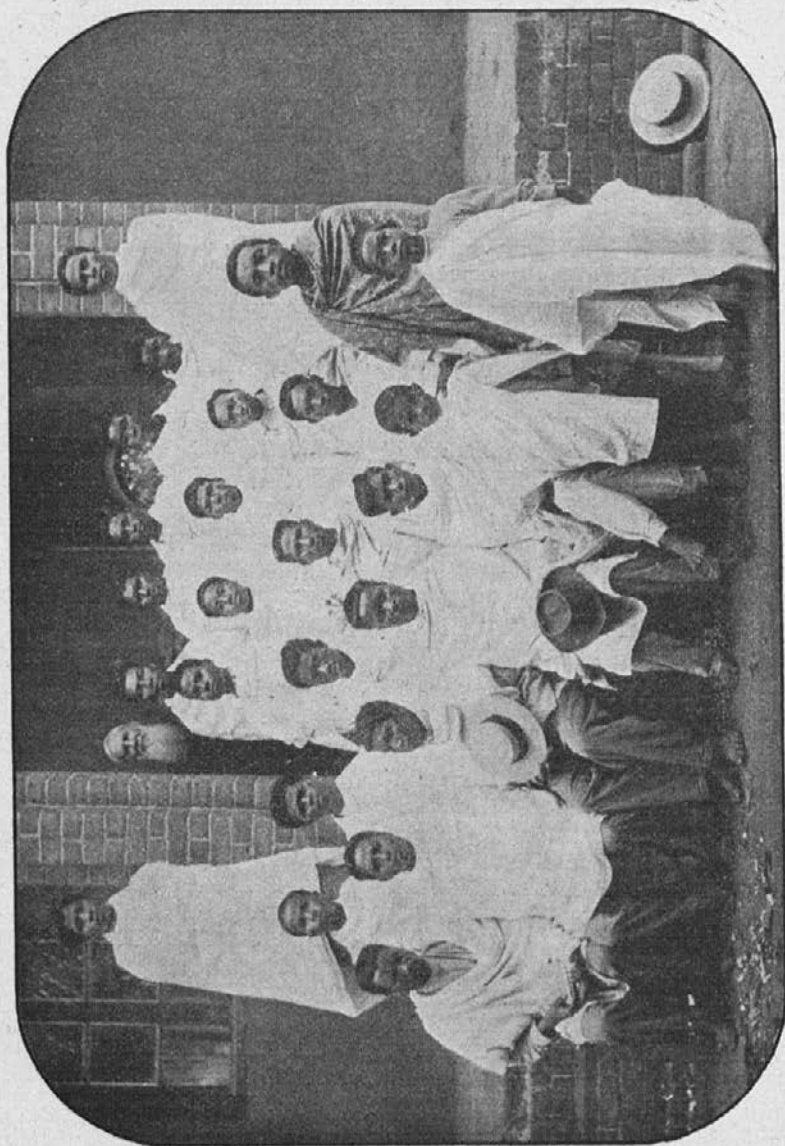
P. Nachtwey, apostolski prefekt spodnje Cimbebazije iz kongregacije oblatov Brezmadežnega spočetja, nam piše to-le:

Ne morem drugače, ko da še enkrat priporočam katoliški misijon v nemški vzhodni Afriki blagohotnosti «Odmevovih» bravcev. — Z ozirom na lepe uspehe, ki so odločeni misijonu domačinov v prihodnjem času, mora biti naša glavna skrb, da pridamo posameznim misijonarjem dosti dobro poučenih mladeničev domačinov za katehete in pa da vzgojimo za katehetski poklic nadarjene Herero-dečke. Ti črni sodelavci so neprecenljive vrednosti za celi razvoj misijona. Prvič so nam v veliko korist kot tolmači, če namreč misijonar še nima jezika v oblasti, drugič so pa tudi velikó bolj ko misijonarji pripravi za to, da poiščejo domačine v njih kočicah in jim pripravijo pot do misijona.

Sčasoma bomo morali vrhutega izročiti katehetom tudi kake podružnice, če bodo kje nastale. Ko se bo namreč vojno stanje popolnoma poglobilo, bodo neki zdaj vjete Herero porazdelili po vsej deželi, to je porabili jih bodo za delo na farmah in po večjih, od belokožcev obljudenih krajih. Tako je razumljivo, da nam ni mogoče, kar povsod ustanavljati misijonskih postaj za nekoliko domačinov.

Tu bo torej naloga katehetova, da zastopa in namestuje misijonarja, kolikor je pač to mogoče. Zato si dovoljujem ponižno prošnjo, s katero se obračam do vseh prijateljev našega misijona, naj bi z molitvami in milimi darovi podpirali toli velepomembno podjetje, namreč vzgojitev in namestitev katehetov. Pokojni blagi škof pl. Ketteler je izgovoril nekoč te-le prelepe besede: «Veliko, Bogu dopadljivo delo stori, kdor postavi Gospodu oltar; a še večje, Bogu še dopadljivejše delo opravi vsak, kdor skrbi, da se vzgoji mašnik za altarno službo». Tu v misijonskih krajih pa stori v raznih okolščinah katehet za razširjanje kraljestva božjega lahko še več ko duhovnik, ki večkrat pride do izkušnje, da njegovo začeto delo vspeva in napreduje le jako počasi brez pomoči sotrudnika domačina.

Vsak tudi najskromnejši dar se hvaležno sprejme. Tudi dobrotniki, ki skrbje sami za vzdrževanje enega kateheta, dobivajo od časa do časa poročila o svojem varovancu. Letni izdatki za enega kateheta znašajo 860 kron, in od teh se porabi polovica za hrano in obleko. Druga polovica se mu pa da za plačilo. Mili darovi naj se pošiljajo Klaverjevi družbi s pripombo «za katehete v nemški jugozapadni Afriki».

Skupina mladih Hova-katehistov.

Apostolska prefektura „Stenlijevi slapi.“

Mašniki Srca Jezusovega.

Naslednje zanimivo poročilo nam pošilja o. Gabriel Grison, apostolski prefekt tega misijona.

Albert Eduardovo jezero, dne 9. listopada 1906.

De zamerite misijonarju, ki piše tako malo. V vročih krajih se človeku pismeni papir že kar pristudi, če mu težko delo in pa nenavadno podnebje združeno izsrkujeta telesne in duševne moči. Pa četudi podajemo poročila le bolj poredko, Vaše delo, njega razcvit in prospeh nas ne pusti brez zanimanja. Kajti njegov namen in pa naloga našega življenja sta si povsem sorodna in enaka. Tako je vsaka ugodnost, ki jo dovoli sv. Stolica družbi sv. Petra Klaverja, tudi nam v bodrilo. Žetev, ki smo jo spravili to pretečeno leto, je bila res obilna. Svetih krstov se je podelilo 1483. Tem se je pridružila ustanovitev dveh naselbin. Ena izmed njiju se nahaja v Pontierville pri zadnji postaji prvega oddelka velike obmorske železnice. Druga pa tu v obvodju Albert Eduardovega jezera, kjer imam opraviti še ravno z zadnjim urejevanjem. Izmed družb so naseljene v tem ozemlju še Frančiškanke Marijine, kojim je poverjeno oskrbovanje bolnišnice železniških podjetnikov. Naše stališče je dobro utemeljeno, treba le, da si ga ohranimo. Semkaj me je privedlo dolgo 63 dnevno potovanje, ki mi nikakor ne vzbuja najlepših spominov. Najprej smo prehodili strašni, močvirnati gozd, ob ravniku, ki vso svojo zlobnost izrablja na redkem potniku, potem smo še le naleteli zopet na človeška pota. A kaka so! Nalivi in črede slonov, ki pri svojih izgredih najraje drviijo po takih potih, so jih izpremenili v mlakušje in blatna jezera. Pa še neko drugo zlo nam otežuje te prometne ceste, namreč velika bremena neredko kaj trmastih nosačev. Prenašati smo morali seboj hrano in streho. Zvečer, k sklepu vseh dnevnih naporov, je bilo treba še postavljati šotorišča za prenočevanje. Včasih je bila straža prelena, nezanesljiva, ali smo se pa bali divjih zverin, ki imajo v teh krajih svoje pravcato torišče. Tudi od upornih domačinov nam je pretila nevarnost. Po vseh trudih in groznih naporih sem našel zdaj zasedeni krasni prostor, ki je kakor ustvarjen za naselbino. Visoka pogorska ravnina (1100 metrov nad morjem) se razprostira v sredi med reko Senijem in jezerom, zapira dolino Talia ter ima krasen razgled na goro Rivenz in njene snežnike. Ta kos zemlje obsega čuda Stvarnikova. Bliščeče-bela snežna in ledena polja, temno-modro nebo, hrumenje valujočih vod, visoke gore, prijazne doline, plodonosna ravan, vse to nas

napolnuje s hvaležnostjo za dobrotljivost božjo.

Naša ustanovitev ni zadela nikjer na zadržke in napotke; jaz uživam celo naklonjenost deželne oblasti. V dveh mescih pričakujem že za misijon določene sobrate. Pot jih vodi ob vzhodni morski obali. Vesel sem, da jim bodem mogel izročiti nov, dobro uravnan, z lepim poljem obsejan dom, pred vsem pa jedro nadebudnih katehumenov.

Noben misijonar pred menoj še ni stopil na ta tla, in vendar so ljudje dobre volje, pripravljeni sprejeti veselo oznanilo. Kristjani domačini, ki so se tu nahajali, so nam plodovito pripravljali pot z besedo in izgledom. V Maiwomli sem našel na primer malo srenjo, ki pošilja zjutraj in zvečer svoje molitve k Bogu. V Beni sem takoj prvi večer vpisal 60 oseb za pouk v krščanskem nauku. Neka druga paganska vas ima čisto majhno svetišče, posvečeno pravemu Bogu. Neki kristjan iz Ongande je namreč postavil to kapelico ter jo okrasil s križem in slikami. Mej temi svetniki je tudi francoski akademik Frančišek (François) Copee. Kar še kdo ni, še pa lahko postane! O da bi bila tudi žetev tako bogata, kakor so obilni naši nadepolni upi, in da bi se naše želje resnično izpolnile. Do prihoda svojih tovarišev vodim sam eno šolo za toliko dobrih, po znanju in zveličanju hrepenečih domačinov iz Benije, kjer se bo nameravana naselbina kmalu ustanovila. Potem pa zopet pride ura slovesa za nestalnega potnika; vrnem se nazaj k slapom.

Kratka misijonska poročila.

O. Halbing nam piše iz Kameruna: Kamerunska sinoda se je obhajala, kakor je bilo določeno, od 26. do 29. kimavca tu v Duali. Dvanajst duhovnikov je bilo zbranih okoli mil. svojega škofa. Obravnavanja so se vršila povsem povoljno, vspešno zadovoljnost vseh navzočih. Med drugim se je tudi sklenilo, da se naj ustanovi katehitična šola, in sicer v gorah, blizu Buea ob Viktorija Buea. Zgradba naj se izvrši takoj v prihodnjih mescih. Stavba naj obsega izprva eno hišo za očete in eno za učence. Prvi šolski razred je preračunan za 30 učencev. Drugo leto se mora potem dozidati prostor za drugi letnik; tretje leto se postavi kapela; soba, ki bo dotlej služila za kapelico, se pa porabi za tretji razred. Deus providebit, dal Bog! Seveda! Načrt je kmalu tu! Blagoslov in sprehajanje pa pride le od

Boga! Prostor je na samem, lepo ob vodi, 650 m visoko nad morjem; prvi donesek stavbene glavnice nam je poslal dr. Esser iz Berlina. Žalibog bo zadostoval ta denar komaj za prve mesce. Hiša za stanovanje bo stala sama, brez potrebnih izdatkov za hrano delavcev, kakih 6000 do 6500 kron. Šola istotoliko za cement, ograjenje in pločevino. Izkušnja nas je izučila, da ni mogoče drugače cenje in primerneje zidati. — Stroški za že obstoječe postaje se žalibog kar nič ne zmanjšujejo od leta do leta, in denar, ki ga daje misijonska hiša v Limburgu, je za leto 1906. že izdan. Zakaj pa potem začenjate z novo postajo? bo dejal ta ali oni. Ker ne smemo pustiti, da začne misijonsko delo nazadovati. Pomožnih misijonarjev krvavo potrebujemo. In tu ne pomagaj nič, ko da se izvrši navodilo propagande z leta 1883.:

potreben pomoček je sodelovanje katehetov. Naloga teh katehetov je, da nas podpirajo v šoli in pri krščanskem nauku, torej v prvi vrsti je šola, ki v teh nemških naselbinah najbolj obrača pozornost nase. — V okraju, ki smo se ga lotili mi, deluje poleg baptistov in presbiterijancev samih 120 črnih učiteljev bazelske misijonske družbe. Tu nam ne preostaja nič drugega, ko da se branimo, kar se največ moremo. Opravilo katehetovo je pa za misijon največjega pomena, in to tako odgovorno opravilo se sme izročiti le takim ljudem, ki so zato odobrjeni in preizkušeni. Kdo tu ne vidi, da smo primorani, vzgojevati in izbirati si teh pomožnih misijonarjev z največjo skrbnostjo? Sploh nam napravljajo to podjetje toliko stroškov, da smo jim jedva kos. Vendar hočemo zaupati na božji blagoslov in na pomoč katoličanov v domovini, katerim kličem v spomin besede Zveličarjeve: «Dajte, in se vam bo dalo!» — kajti «kar storite enemu izmed najmanjših mojih bratov, to ste meni storili.» — Zaupajoč na velikodušnost zlasti sotrudnikov Klaverjeve družbe, sem se osmelil ter načrtal naše stališče čisto jasno in odkrito; saj je to delo povsem skladno z božjimi nameni za blagor toliko tisočev paganov v temni Afriki. — Ah, kako je vendar delovanje evropskega misijonarja omejeno, če nima dobrih, poklicanih sotrudnikov in pomožnih misijonarjev (tako pač lahko nazivljem katehista, ki se res zaveda svoje naloge). — Prihodnjo sredo si bo mil. gospod škof ogledal

stavbeni prostor in določil, kako naj se razvrste posamezne liše in poslopja. Jaz ostanem potem gori, mil. gospod se pa odpelje naprej na Marijno goro, da ob Sanagu opravi kanonično vizitacijo.

Dne 8. grudna nam piše o. Halbing iz nove postaje, ki je pod varstvom naše ljube Gospe v puščavi (Einsiedeln), še sledeče: «Nekaj tednov sem že v pragozdu, da vodim zidanje katehetične šole. Včasih je res trudapolno to delo. Sv. mašo obhajamo na prostem pod nekim drevom, kar je včasih jako vspešljivo. — Žalibog smo morali že enega brata izgubiti, ki je prišel semkaj poln gorečnosti, da napne svoje sile v proslah katehetične šole. Počasi gre delo od rok; od Božiča, upamo, bomo že toliko napravili, da bo mogoče začasno stanovati v novem stavbišču!»

Mir v južni Afriki. Sestra Jožefa, oblatinja sv. Frančiška Saleškega nam poroča z dne 29. grudna 1906. iz Heiragabies: «Z največjim veseljem izvršujem danes dolžnost hvaležnosti, da Vam naznamim velik dogodek, ki ga je cela Nemčija že dolgo pričakovala. Dete Jezus je prineslo naši deželi dolgo zaželeni, ljubi mir! — Ljubi Bog je blagoslovil prizadevanje preč. gospoda o. Malinowskega; dne 23. t. m. so namreč položili vstajniki (Bondeli) — 83 po številu — svoje puške v naši misijonski hiši na mizo. In na sveti dan je prišlo še malo krdelce, ki je oddalo še 19 pušk. Deo gratias, hvala Bogu, kaj ne?»

XXXXXXXXX Popolni odpustki, XXXXXXXXX

ki jih lahko dobijo udje družbe sv. Petra Klaverja meseca vinotoka.

15. vinotoka, na god sv. Terezije.
28. vinotoka, na god sv. apostolov Simona in Jude Tadeja.

Pogoji: Vreden sprejem zakramenta sv. pokore in presv. Rešnjega Telesa, obiskanje cerkve in molitev po namenu sv. Očeta za razširjanje sv. vere.

Ponatis člankov iz „Odmeva iz Afrike“ ni dovoljen, ponatis misijonskih pisem in poročil le s natančnim podatkom virov.

Izdaja Klaverjeva družba v Solnogradu. — Odgovoren urednik: Anton Slamič.
Tisk tiskarne sv. Cirila v Mariboru.

DAROVİ.

Od 1. do 31. malega srpana 1907.

Za afriške misijone: Janez Jenčič 3 K, F. Hribar 5 K, Janez Buhovnik 3 K, preč. g. župnik Lubej 4 K, Jožefa Vodopivec 4 K, Redemptoristovi samostan Tučov 3 K 33 vin., Marija Hostnik 3 K, po preč. P. Baziliji Dolinar: N. N. 50 K, po zakristiji cerkve presv. Srca Jezusovega v L.: A. Mazi 2 K, T. Gregorčič 50 vin., M. Driler 1 K, po Mat. žibret 2 K; po preč. g. Palir: Urša Lunko na čast Materi božji 100 K, po Francu Nastran 9 K; po Franciški Bavčar: V. Bavčar 1 K, A. Mermolje 2 K, L. Mermolje 1 K, gspdc. Bucikl 1 K, g. Lilleg za zamorske otroke 5 K, M. Jarc 40 K, preč. g. župnik Dernovšek 7 K 20 v, P. Kodella 1 K, Marija in Johanna Staniša za zam. otroke 5 K, J. Kobe za dobljeno milost 2 K, J. Svrzina 1 K, M. Z. M. zontar 2 K, M. Proj 1 K, nabiralnik oddajalnice v Ljubljani 6 K 53 v.

Za sv. maše: Janez Jenčič 6 K, Antonija Jercog 2 K, Eliza Pipp 2 K.

Za stradajoče: Marija Musar nabrala 7 K 40 v, Fr. Mlakar 80 v, po Mlakar: 1 K 20 v, Jerica Zupan za dobljeno milost 7 K 46 v, po Rozaliji Miklavčič: J. Dermelj 60 v, po Leopoldu Pregelj 7 K 60 v.

Za odkup sužnjev in poganskih otrok: Po zakristiji cerkve presv. Srca Jezusovega v L.: za enega zamorskega dečka, ki se naj krsti na ime Francišek Salezijan Anton 25 K, za eno Marijo Terezijo 25 K; Lucija Šmid za enega dečka, da se krsti Lucius 32 K; po Francu Engelsberger od neimenovane osebe 2 K, Helena Kladnik za enega zamorskega dečka, da se krsti Jožef Kladnik 24 K, Marija Kunterič za enega zamorskega dečka da se krsti Jožef Kunterič 22 K.

Za kruh sv. Antona v Afriki: Reza Serzan za dobljeno milost 5 K, Marija Ogris 1 K, Jožef Ilgovec za dobljeno milost 5 K, Terezija Seschen 2 K 60 v, Janez Jenčič 11 K, Terezija Udrih 2 K, Ana Jercog 1 K, G. Furlan 2 K, po Furlanu od g. G. Bah 1 K, po Petru Trebec: Jož. Jerman 1 K, Jožefa Bačič 1 K 30 v; po Francu Kupčič: Ana Novak 1 K; po Jožefu Kotnik 4 K 50 v; Jožefa Tomerič 10 v, po Mariji Udrih od več oseb 3 K 48 v; Helena Kladnik 1 K, Helena Pauče 40 v, neimenovana oseba v Ljubljani 1 K, Ana cesen 3 K, neimenovan v Ljubljani 2 K.

Za vinar sv. Petra Klaverja: C. Blaskan 20 vin., Janez Konečnik 60 vin., po Leopoldu Pregelj 8 K 40 v, Janez Bukovnik 10 K, S. Rozman 3 K, Ana Sernak 19 K 60 v, neimenovan v Ljubljani 66 v, M. Bevc 14 K 69 v, Ivana Barl 27 K 30 v, Franca Končan 8 K 60 v.

Za Klaverjevo družbo: Preč. g. Kurat Martinčič 11 K 28 v, po Matiji Žibret: Ana Marovt 2 K, po Rozaliji Miklavčič: Dernovšek 1 K; preč. g. J. Gasparič 1 K. — Podporniški prispevki: Janez Paolič 2 K, Jožef Šusteršič 2 K, Katarina Rejec 3 K, preč. g. župnik Karlin 9 K, Leopold Pregelj 2 K, preč. gospod M. Sušnik 2 K, J. Kušar 2 K, Ana Sernak 4 K, M. Babnik 2 K, F. Korbar 2 K, F. Svetličič 2 K, J. Krašna 2 K, B. Ceperling 2 K, M. Sterle 2 K.

Skupna svota 628 K 31 v.

Predmeti poslani:

Jernej in Katarina Ažman: znamke; Marija Musar: znamke; Ana Wurger: tkalino za obleko; župnijski urad Gročani: znamke; Milan Vidic: znamke.

Vino

v korist afriških misijonov.

Vrsta vina	1/1 steklenica	1/2 steklenice	1 zabojček za poskušnjo s 4 polsteklenicami s poštnino in zabojčkom
	K	K	K
Algerijski muškatovec ..	2:50	1:35	7—
Malvoisie mi sec (za sv. maše)	1:95	1:10	5:90
Malvoisie blanc doux ..	2:35	1:30	6:40
Malvoisie doux rouge ..	2:35	1:30	6:40
Samoški konjak	6—	3—	14—
Quina Samos (za bolnike)	3:45	1:80	8:75

Vsa ta vina se dobivajo pri vinskem oddelku družbe sv. Klaverja v Solnogradu, Dreifaltigkeitstg. 12.

Oddajalnice so:

Dunaj, I. Bäckerstrasse 20. — Krakovo, ul. sw. Anny 4. — Inomost, Universitätsstr. 24. part. — Praga, IV. 33. — Bolzan, Obstmarkt 16/I. — Malvoisie-vina, konjak in Quina-Samos se dobijo tudi v Breslavi, Hirschstrasse 33.

Obširni popisi za Avstro-Ogrsko in Nemčijo se dobijo zastonj.

S čim naj podpiramo misijone?

Sv. maše. Propaganda je podelila Klaverjevi družbi pravico sprejemati darove za sv. maše ter je pošiljati v Afriko misijonarjem. Da se pa z njimi res kaj pomaga misijonom, ne smejo biti darovi premajhni, in naj bi ne znašali vsaj pod 2 K ne.

Kruh sv. Antona. Klaverjeva družba bi rada pomagala največjim revežem v Afriki. Uvedla je zato kruh sv. Antona. To se napravi tako-le: ako je kdo v zadregi, naj obljubi sv. Antonu Pad. kak primeren dar za uboge zamorce. Ako ga bo sv. Anton uslišal in mu pomagal, naj se dar dopošlje Klaverjevi družbi.

Darila za afriške misijone v obče za krste ali za odkupovanje sužnjih otrok, za vzdrževanje katehistov in semeniščanov itd. naj se — z natančnim zaznamovanjem namena — pošiljajo na upravnništvo: Trst, via del Ronco 6; Ljubljana, Frančiškanske ulice 8/I. Darila bodo v „Odmevu iz Afrike“ naznanjena. Pisma in denarne pošiljatve se lahko tudi naravnost pošiljajo glavni voditeljici družbe: Grofica Marija Terezija Ledóchowska, Rim, via dell' Olmata, 16. ☞